

[Aksel Larsen.]

Jeg har med Interesse og Forbavselse studeret den socialdemokratiske Presse i nogen Tid og set, hvorledes den har kørt løs med heftige Angreb paa den danske Forhandlingsdelegation i Berlin, fordi et Medlem af denne Delegation var Landbrugsraadets Præsident, Hr. Hauch. Jeg finder ogsaa, at det er malplaceret at sætte Hr. Hauch til at spille en førende Rolle ved disse Forhandlinger, men jeg synes rigtignok, at naar den socialdemokratiske Presse er kommet til den Opfattelse, saa burde man kunne forvente, at den Opfattelse ogsaa bredte sig i Regeringen, der har Ansvaret for, at Hr. Hauch blev sendt til Berlin.

Jeg henholder mig i øvrigt, hvad Udenrigspolitikken angaar, til det, jeg sagde, da jeg havde Ordet første Gang. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vilde sige noget om mine Udtalelser angaaende den kollektive Sikkerhed, men sagde alligevel ingenting. Derimod stillede det ærede Medlem et Spørgsmaal. Han forlangte, at jeg skulde redegøre for Sovjetunionens Stilling i Septemberdagene. Det har jeg ikke noget som helst imod. Det er jo en kendt Sag, som det ærede Medlem ved, at Sovjetunionen vedstod de indgaaede Traktater, og det blev dokumenteret til Overflod af den tjekkoslovakiske Regering, som efter Kapitulationen udsendte en Proklamation, hvori man erklærede, at man var forladt af alle undtagen af Sovjetunionen, men man havde i sidste Instans bedt sig fritaget for Sovjetunionens Hjælp, idet man mente, at man ikke var i Stand til at klare sig, da man over for sig havde ikke alene Tyskland, men ogsaa England og Frankrig. Men det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde noget om Sovjetunionens Passivitet under Septemberkrisen. Jeg vil bede det ærede Medlem forklare, hvad han mente med det. Hvad mente han, de skulde have gjort ud over, hvad de gjorde? Skulde de have sendt den røde Luftflaade i Luften og ind over Berlin, eller skulde de have ladet Hæren marchere ind gennem Rumænien? Jeg tror, det ærede Medlem har bedt om en kort Bemærkning, og jeg beder det ærede Medlem forklare, hvad han mener. Det ærede Medlem sagde det paa en Maade, som om han angreb Sovjetunionen for det, han kaldte dens Passivitet. Hvad ønskede han, at Sovjetunionen skulde have gjort?

Maa jeg i samme Forbindelse sige til det ærede Medlem, at han kom med nogle urigtige Bemærkninger om Socialismen og Forholdene i Sovjetunionen. Tiden tillader

ikke, at jeg gaar ind paa det, men jeg anbefaler det ærede Medlem at læse et digert Værk af de engelske socialistiske Teoretikere, Mr. og Mrs. Sidney Webb, saa vil det ærede Medlem faa fuld Besked om alle de Forhold, der interesserer ham, og han vil se, at hans Opfattelse er fuldkommen forkert.

I øvrigt har jo den Spaltning, der er sket eller er ved at fuldbyrdes i Det konservative Folkeparti, beskæftiget den politiske Interesse herhjemme. Det er ganske interessant, at Reaktionen rører paa sig i den Grad, som den gør, saaledes at alle mulige officielle eller inofficielle nazistiske Partier, Grupper og Bevægelser opdukkes og bliver stærke, og det er navnlig interessant, at den danske Del af Det konservative Folkeparti føler Trang til at begynde at etablere sig som reaktionært fascistisk Parti herhjemme, først efter at der er sket en Magtfor skydning i Europa, saa Tysklands Magtstilling er blevet mere udpræget.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel bedyrede fra denne Talerstol, at han er ikke Antisemit. Han holdt samtidig en Programtale, hvor han ligefrem aabnede Døren, saa han var klar til, naar det maatte passe i hans eller hans Tilhængeres eller i andres Kram, at springe over og blive Fører for en antisemitisk Bevægelse herhjemme. Samtidig er der jo andre, der gør i Antisemitisme. Det, der sker i Tyskland, øver en vis Indflydelse herhjemme, saa jeg vil benytte Lejligheden til at fremsætte et Par nærmest almindelige Betragtninger om selve Jødeproblemet.

Som Udgangspunkt vil jeg gerne tage en Artikel om Jødeproblemet, der har været i „Berlingske Tidende“, efter at Hr. Blædel havde faaet Ferie, og jeg vil gerne, samtidig med at jeg omtaler den, have Lov til at bringe et Par ganske korte Citater fra den. Det er en Artikel i „Berlingske Tidende“, aftrykt fra „Der schwarze Korps“, som er Organ for S. S. i Tyskland, og i denne Artikel siger man, at nu agter man at berøve Jøderne alle Eksistensmidler, at berøve dem deres Formuer og berøve dem deres Boliger og give dem særlige Kendetegn, som de skal bære, naar de færdes paa Gaden, og naar man paa den Maade har berøvet dem Eksistensmidlerne, ja, saa er det jo givet, at saa vil der til sidst ikke være anden Udvej for de tyske Jøder, end at de maa forfalde til Kriminalitet. Og derpaa fortsætter Bladet:

„Men saa maa ingen tro, at vi roligt vil se paa denne Udvikling.